27 Οκτωβρίου 2020

Ο ιερεύς που είχε τοποθετήσει ανάποδα τις μερίδες

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Μήνυμα ημέρας

Σ᾽ ένα μοναστήρι ζούσε ένας ευλαβέστατος ιερεύς· (το γεγονός μου διηγήθηκε ο μακαριστός Γέροντας Γαβριήλ, ο οποίος για πολλά χρόνια ήταν και Η γούμενος της Ιεράς Μονής Διονυσίου στο Άγιον Όρος). Ολιγογράμματος ήταν ο ιερεύς, αλλά κληρικός δυνατής πίστεως, μεγάλης αρετής και πολλών πνευματικών αγώνων. Παρέμενε στην Προσκομιδή όρθιος για πολλές ώρες, παρ᾽όλο που είχαν ανοίξει οι φλέβες των ποδιών του και έτρεχαν.

Πολλές φορές φαίνονταν τα αίματα, που έτρεχαν κάτω στο έδαφος από την ορθοστασία για την μνημόνευση των πολλών ονομάτων. Μέχρι τελευταίας στιγμής άνθρωπος θυσίας· και μάλιστα εκοιμήθη αμέσως μετά από Θεία Λειτουργία.

Όπως ήταν ολιγογράμματος, . . .δεν τοποθετούσε κανονικά τις μερίδες στον Άγιο Δίσκο.
Όταν τοποθετούμε τη μερίδα της Υπεραγίας Θεοτόκου πάνω στον Άγιο Δίσκο, λέμε: «Παρέστη η Βασίλισσα εκ δεξιών Σου...» Ο γέροντας ιερεύς νόμιζε ότι, αφού λέγει «εκ δεξιών Σου», πρέπει να τοποθετείται η μερίδα της Παναγίας δεξιά του Αμνού (όπως κοίταζε τον Άγιο Δίσκο)· δηλαδή τοποθετούσε ανάποδα τις μερίδες.

Κάποτε επισκέφθηκε την Ιερά Μονή ένας αρχιερεύς, για να χειροτονήσει έναν διάκονο.
Στους Αίνους μπαίνει ο αρχιερεύς στο Ιερό Βήμα, ντύνεται και εν συνεχεία πηγαίνει στην Προσκομιδή, η οποία έχει ήδη ετοιμασθεί μέχρι κάποιου ορισμένου σημείου, και από εκεί και ύστερα συνεχίζει ο αρχιερεύς πρώτος τις μνημονεύσεις, αυτός και μόνον αυτός.
Πρόσεξε, λοιπόν, ο αρχιερεύς εκείνος ότι τις μερίδες τις είχε τοποθετήσει

ανάποδα ο ιερεύς.

–Δεν τις έβαλες καλά, πάτερ μου, τις μερίδες, του είπε. Για έλα εδώ, πάτερ. Η Παναγία μπαίνει από ᾽ δω και τα Τάγματα μπαίνουν από εκεί. Δεν σού το είπε κανένας, δεν σε είδε κανένας πως κάνεις την Προσκομιδή;

–Ναί, Σεβασμιώτατε, απάντησε ο γέροντας Ιερεύς. Κάθε μέρα, που λειτουργώ (διότι δεν υπήρξε ημέρα, που να μη λειτουργήσει), με βλέπει ο Άγγελος διάκονός μου, αλλά δεν μου είπε τίποτα. Συγγνώμη, που σαν αγράμματος που είμαι, έκανα τέτοιο λάθος· θα προσέχω από τώρα και στο εξής.

–Ποιος; ποιος είπες ότι σε υπηρετεί εδώ; ρώτησε ο επίσκοπος. Δεν σε υπηρετεί μοναχός;

–Όχι, είπε ο ιερεύς, Άγγελος Κυρίου.

Βουβάθηκε ο επίσκοπος, τι να πει; Έμεινε κατάπληκτος και βέβαια κατάλαβε ότι μπροστά του είχε έναν αγιασμένο κληρικό.
Το μεσημέρι, μετά την τράπεζα, ο επίσκοπος αποχαιρέτησε τον Ηγούμενο και τους υπολοίπους μοναχούς και ανεχώρησε.

Την άλλη ημέρα, νύχτα ακόμη, όταν πήγε όπως πάντα ο γέροντας Ιερεύς στο άγιο Βήμα, για να κάνη την Προσκομιδή, κατέβηκε κι ο Άγγελος Κυρίου. Ενώ προσκομούσε, παρετήρησε ο Άγγελος πως ο ιερεύς έβαλε σωστά τις μερίδες.

–Ωραία, του είπε, πάτερ! Τώρα τα έβαλες σωστά!

–Ναί, εσύ ήξερες το λάθος μου, που έκανα τόσα χρόνια! Και γιατί δεν μου το έλεγες, γιατί δεν με διόρθωσες; ρώτησε.

–Το έβλεπα, αλλά εγώ δεν έχω τέτοιο δικαίωμα. Δεν είμαι άξιος να διορθώνω ιερέα. Εγώ, συνέχισε ο Άγγελος, έχω εντολή από τον Θεό να διακονώ και να υπηρετώ τον ιερέα. Μόνο ο επίσκοπος έχει τέτοιο δικαίωμα!

Κι εμείς παίρνουμε τους ιερείς στο στόμα μας από το πρωί μέχρι το βράδυ τους κατακρίνουμε, τους κατηγορούμε, τους κουτσομπολεύουμε και για χίλια δυο άλλα πράγματα ασχολούμεθα μ᾽ αυτούς. Προσοχή, λοιπόν, πως θα ομιλούμε από τώρα και στο εξής για τον οποιονδήποτε κληρικό.

Πρωτ. Στεφάνου Κ. Αναγνωστόπουλου